

Alçar crits i banderes

"Si no volem deixar de ser un poble, ja està bé que alcem crits i banderes, però serà més útil que siguem conseqüents els dies de cada dia", diu Joan Fuster

Fuster i els pobles | Carlos Baglietto

"Si no volem deixar de ser un poble, ja està bé que alcem crits i banderes, però serà més útil que siguem conseqüents els dies de cada dia"

Els **governos**, tots, quan enceten legislatura tenen **projecte** de poble, de ciutat o de país segons quin sigui el seu abast. I el tenen, o l'han de tenir, aquest projecte, tant si és de majoria, el seu format, com si és de coalició, arquitectura que demana habilitat de negociació amb les formacions que hi donen suport. Però a més a més de projecte i objectius, **la política demana, sempre, reconèixer l'adversari.**

I en aquest saber qui és l'adversari **la política catalana no l'encerta.** I no l'encerta perquè si bé és cert bé que els partidaris de voler-nos una República independent, lliure i sobirana creixen obertament, i així es manifesta en les majories parlamentàries, arran de la retallada que els poders de l'Estat i les seves majories a Corts ens fan de l'Estatut, amb tot el que després se'n deriva, no ho és menys, de cert, que en la política del dia a dia els partits de govern no saben, de cap manera, dissimular-ho, com en són, d'adversaris.

Si realment la política catalana s'ho creu de debò, que ens volem **independents**, aquestes **batalles** de tan poca volada **no ens ajuden** gens. L'objectiu de país, de tan ambiciós, demana política amb majúscula si és que realment la volem, aquella República, nom bell i gloriós, de què parla Beaudelaire. A causa, és clar, de fer sinònims, República i Llibertat. Fem política amb intel·ligència, amb arguments sòlids, i que els desacords encara en siguin més, de sòlids. Altrament, **Madrid sempre ens guanya**, perquè s'adona que la nostra batalla només és per quotes de poder institucional.

Que Madrid ens guanyi, en el nostre panorama actual, és en **perjudici** del nostre **prestigi** col·lectiu i de la causa de la nostra **llibertat**. Canviem els costums, regenerem les institucions i per la causa més delicada de les agendes polítiques totes, d'aquí i d'allà, si realment és cert que, majoritàriament, hem pres consciència de la nostra personalitat i que lluitem per alliberar-la d'una secular subordinació estatal adversa, i cadascú des del seu posicionament polític, practiquem Vinyoli quan diu que ?som un tot sabent-nos solidaris?. La política, consegüent cada dia, que diu Fuster, per als polítics; ?la Revolució -va escriure Michelet el 1789-, l'ha feta el poble?.